

1511.

Od Slavkova

Co se to tam, co se to tam, můj sy-ne-čku, v po-li ze - le - na? V po-li ze - le-

na? Že se mně to, můj sy-ne-čku, hru - bě pě - kný zdá, hru - bě pě - kný zdá.

[: Co se to tam, :] můj synečku,
[: v poli zelená? :]
[: Že se mně to, můj synečku, :]
[: hrubě pěkný zdá? :]

Jakživa sem, můj synečku,
hrachu nežala,
ani ve svých bílých rukách
srpa neměla.

Učila sem se, synečku,
chlapce milovat,
ale sem se neučila
rukama dělat.

Zelená se, má děvečko,
mého otca hrach,
až uzraje, má děvečko,
budeme ho žat.

V létě srpa, můj synečku,
v zimě přaslice,
jenom sem se dívala
na bílý ruce.

1512.

Od Rousínova. Uojc. II. 401. Lip. I. 214

Ne-chcu ti, pa - nen - ko, ne-chcu ti, jsó li - di na svě - tě, zna - jó ti,

ne - rá - da stá - váš, kra - vám ne - dá - váš, na trá - vu ne-cho-dí - váš.

1513.

Od Boskovic

Ne-chcu tě, pa - nen - ko, ne - chcu tě, só li - di na svě - tě, zna - jó tě,

ne - rá - da stá - váš, kra - vám ne - dá - váš, na tra - vu ne - cho - dí - váš?

Nechcu ti, panenke, nechcu ti,
jsó lidi na světě, znajó ti,
neráda stáváš,
kravám nedáváš,
na trávu nechodíváš.

kravičkám dávám,
na trávu chodívám.¹⁾

»Boděž ti, kravičko, pořádem!
Dyť sem tě dávala přede dnem;
dyť sem tě dala,
bys se nažrala,
té travěnky zelené.«

Přindi, šohajičku, ráno k nám,
uvidíš u nás, co dělávám,
že ráno stávám,

Přišel šohajíček na ráně,
zastal své panenku na slámě,
děvečka spala,
kravička řvala:
Staň, děvečko vospalá.

¹⁾ Přindi k nám, synečku, ozvi sa,
a co já dělávám, zdovíš sa,
já ráno stávám,

Malenkám dávám,
kúdélenu přádávám.